

NOVA GORICA: Pogovor z dolgoletno delavko v kulturi Majo Jerman Bratec

„Kultura je ... sreča“

Vpokoj odhaja dolgoletna delavka v kulturi, ki je bila zadnji pet let direktorica SNG Nova Gorica, Maja Jerman Bratec. Potlikno pot končuje tam, kjer je neskončno rada od malih nog - njen deček Ivan - Janez Jerman je bil igralec, prejemnik Borštnikovega prstana in je malo Majo učil slovenske zborne izreke in jo okužil z gledališčem. Tako zelo, da se še danes živo spominja predstav, ki jih je gledala iz lože ljubljanskega Drama. Do njenega tretega leta je živel v ljubljani, potem se je z družino preselila v Tolmin. Tam se je začela njena raznolika poklicna pot v kulturni, ki se zadnjih 30 let nadaljuje v Novi Gorici. O delu in spominih svet se pogovarjali na enega najbolj vročih junijskih dni v njeni pisarni v 3. nadstropju, ki je gledališče v matrem, saj nas z velike stene pozataljivo fotografirale igralce novogoriškega igralstvenega ansambla.

Kako bi strnili vseh 40 let na področju kulture?

“40 let dela v kulturi je minilo nemavado hiro. Morda le to zgoli privid, ali pa se zdi čas kratek iz razloga, ki mu prvom delo na etični pogon, ali pač dejstvo, da sem med izbranci, ki delo pravzaprav enačimo s hobijem. Moje početje, naci si v kajžnicu, šoli, galeriji, ljubljanski kulturni organizaciji gledaliških in glasbenih programov, v gledališcu, me je ves čas razveseljevalo. Je delo, s katerim skušamo ljudem nuditi duhovno hranjo, ki včasih veseli, drugi žalosti, vzbuja hrepeneњe, nostalгијо, nudi oblico snovi za razmišljanja. Nedovno se mi je zapisalo: ‘Kultura je način življenja, poslanstvo, odgovornost in je ... sreča.’”

Se je kultura v vseh teh letih spremnijala?

“Kultura je v svojem bistvu ves češ enaka, sprememili so se le izvedbeni procesi, glede na mije in družbene okoliščine v času, ko so različni umeštvi projekti nosileči. Iluzija te, da je področje kulture povsem neodvisno. Kulturna udejstvovanja so bila skoz vso zgodovino odvisna od mescenov, ki imajo vpliv. Tudi danes in v vseh mojih 40-ih letih ni bilo drugače. Spremenil se je le pojem mescena in dobro je, da je v Sloveniji to tedaj 'meceni' s kulturno manj ukvariali in je bila takrat res precej neodvisna. Tudi javnih sredstev za to poje ni primanjivalo. Verjetno eno (lepši) obdobji mojega dela. V vseh teh štirih desetletjih se je dogajalo tudi na področju zakonodaje. Veliko dobrega, pa tudi veliko zdrsov, predvsem pa premalo upoštevanja specifik posameznih dejavnosti na polju kulture.”

Veliko ste bili dejavnii na področju ljubljanske kulture, ki zagotovo bogati naš prostor.

“Slovenci smo narod, ki brez ljubljanske kulture ne bi prezival. Od pomladni narodov dalej je ljubljanska kultura dolečevala našo bit. Kje se lahko mladi nadobudnež, novdušen nad igrom, plesom, sreča s svojim bodočim umetniškim poklicem? V domaći gledališki, plesni skupini, pverskem zboru. Da ne naštevam plejade imenitnih slovenskih slikarjev, kiparjev, pesnikov, pisateljev, ki so svoj prvi umetniški podtek dobili ravno v sferi ljubljanskih kulturnih dejavnosti, ki so v Sloveniji imenito organizirane.”

Če bi imeli priloznost izbirati tri dogodke ali predstave, ki so najbolj zaznamovali vaših zadnjih pet let na čelu SNG, katerih bi navedli?

“Dogodek in predstave so bili številni. Prijetni in manji prijetni. Nasledja bili dobre in tri slabe. Najprej k slabim. Opravili smo poškodbe stropa v veliki dvorani, ki so grozili, da se stop zruši v avditorij. V eni sami noči pred premiero smo poškodbe sanirali. Drug hudo stresen primer je bil pred marmorne pilisce z višine sedmih metrov v spodnjem predvorju tek pred igralca, ki je vstopil v veliko dvorano. Pa se izigrad mladeničev, ki so klub intervencij in prošnjom, naj prenehajo, pred našimi očmi učali steklenice v zastekljeni del predverja. K sreči je bilo dobrih dogodkov več, a če se moram omejiti na tri ... Ne, nemogoče je. Težko bi šlo brez omenem nepragnenih predstav: Peter Kušter, Realisti, Barufe. In klasički se tudi ni moč izogniti: Trojantke, Galeb, Macbeth.”

Najibž ste si ustvarili profil gledalcev na Primorskem. Kaj primorci najraje pogledajo v gledališču?

“Primorci, veseli ljudje, se sicer srčno radi nasmejijo, prepriča pa jih vsaka dobra igra, ne glede na žanr.”

Mandat na čelu SNG NG končujete v posebnem obdobju. Kakšen je vaš pogled na gledališče po splošni?

“V zadnjem letu in pol smo morali na novo oblikovati načine privabljanja občinstva. Ponudili smo veliko spletnih vsebin, kar je predstavljal precejšen izliv za zaposlene, saj je bilo potrebno prilagoditi predstave za prenos v živo in še marsikaj. Vsekakor je sprememba gledališke uprizoritve prek zastolna nekaj povsem drugogega, kot mislim, da bodo ludi spletni dogodki v bodoče postali gledališka realnost.”

Gledališče bo kmalu obogateno še z enim prioritščem - amfiteatrom.

“To je pomemben projekt za Nova Gorico in širšo regijo, saj bo Nova Gorica skupaj z Gorico bo postavljen ob bok gledališča, sredstva zaradi so omogočalo izvedbo različnih vrst v široki paleri uprizoritvenih, glasbenih in drugih dejavnosti.”

Ce sva lahko na koncu malce bolj osebni ...

“Hm, ta moj status mi se ni povsem jasen. Morda mi celo ne bo všeč. Zagovorno se bom prepustila malodolušu. Je nepopisno veliko stvari, ki jih človek lahko počne. (razmislek) Od nekdaj se mi zdi harfa imenitno in čarobno glasbilo. Morda pa se bom začela učiti harfe. (smeh)”

Maja Jerman Bratec s češkim režiserjem, ki je režiral Stolečje muzikala, Štěpánom Mošo.

Šte si kdaj v zadnjih petih letih zapeli verze sveže nagrajene žalahne komedije Tušošomato:

“Ta svet je šou prou ven z glavo an nima namjena se vrn nazaj?”

“(glasen smeh) Iztek Malakar je to odlično nat-

pisal in se z njim povsem strinjam.”

ANIKA VELIŠEK

Foto: SNG Nova Gorica/David Verlič

Maja Jerman Bratec po premieri predstave Šest oseb, išče avtorja v družbi (z leve) priznanega hrvaškega igralca Franca Meškovića, dramaturgine Željke Udrovičić Pleštinu, režiserja Paola Magellija ter avtorjev glasbe Damirja Marinovića Mrleta in Ivanke Mazurkijević.